

[Justitsministeren.]

at de seneste opinionsundersøgelser viser, at der formentlig er et meget betydeligt flertal for forslaget i befolkningen.

Må jeg henlede opmærksomheden på, at kort før kristeligt folkeparti — hedder det ikke sådan? — havde landsmøde, sagde formanden, overlæge Jacob Christensen, at han var modstander af, at et forslag om fri svangerskabsafbrydelse i de 12 første uger sendtes ud til folkeafstemning, idet der var stor risiko for, at det blev vedtaget ved en folkeafstemning, og hvis det først er vedtaget ved en folkeafstemning, er det praktisk taget umuligt at få det lavet om. Det har han ret i.

Mon ikke man skulle tænke over det i de kredse, hvor man overvejer at sende dette her til folkeafstemning?

Hr. Karlskov Jensen talte smukt om, at det er vores opgave at værne og hjælpe de svage. Det var, som var det taget ud af mit partis program. Men det var vist ikke det, hr. Karlskov Jensen tænkte på. Jeg kan skrive under på, at vi bør hjælpe og værne de svage, men jeg er aldeles uenig med hr. Karlskov Jensen i, at man hjælper og værner de svage ved at have den holdning til problemet svangerskabsafbrydelse, som hr. Karlskov Jensen gjorde til sin. Ved hjælp af svangerskabsafbrydelse, som jeg allerede tidligere har sagt er den sidste løsning, hjælper man netop folk, som befinder sig i en svag og hjælpeløs situation, og muligheden for at komme dem, der er svagest stillet, til hjælp, forøges, hvad enten vi nu gennemfører SFs eller regeringens forslag eller en kombination af dem begge.

Hr. Karlskov Jensen spurgte, hvad vi vil gøre ved kvinder, der kommer gentagne gange. Nu tror jeg, det er en tænkt situation, for hvis jeg ikke er helt forkert underrettet, er det ikke en operation, man ret gerne underkaster sig mere end én gang. Efter hvad jeg har hørt, er det en højst ubehagelig foreteelse. Jeg kan ikke give nogen generel regel, men det er da givet, at der skal gives vejledning til den, der kommer anden gang,

og lægen har pligt til at vejlede og gøre opmærksom på risikoen for at blive steril, der, hvis jeg ikke er meget forkert underrettet — men min sagkundskab er naturligvis begrænset — er større, jo hyppigere man underkaster sig denne operation.

Fru Else-Merete Ross spurgte mig, om det nu var klogt at nævne de 6 betingelser, der står i § 3, om ikke det lige så godt kunne stå i et cirkulære. Nu er man som minister ofte taknemlig for at få anvist bemyndigelsesparagraffer, og det, jeg får tilbudt her, er i virkeligheden en bemyndigelsesbestemmelse. Vi mener nu i justitsministeriet, at spørgsmålet er så alvorligt, og at betingelserne bør ligge så fast, at de bør nævnes i selve lovtæksten. Men vi kan da drøfte i udvalget, om den oprensning af betingelser, som findes i teksten i regeringsforslaget, er passende, eller om vi skal føje nye til eller slette nogle af dem, der står der. Jeg er parat til forhandling om det; det er slet ikke noget kardinalpunkt for os.

Jeg synes nok, vi savner oplysning om, hvem der efter SFs forslag skal bestemme, om man kan få svangerskabsafbrydelse efter den 12. uge. Kan man bare sige til lægen: ja, jeg beklager meget, at jeg kom for sent; men jeg er i den situation nu, at der er gået 16 eller 18 uger. Skal vi overlade til lægen at tage den bestemmelse? Der må vist være et andet organ. Man kan ikke overlade det til en hvilken som helst læge af træffe en sådan bestemmelse. Dette være sagt uden nogen som helst mistillids erklæring til lægestanden.

Jeg er enig med fru Else-Merete Ross i, at vi må ønske, at antallet af dem, der kommer efter 12. uge, er så lille som muligt. Det tror jeg begge lovforslag vil medføre. For netop den omstændighed, at det er en ret i de første 12 uger af få denne svangerskabsafbrydelse, tilskynder da dem, der nu kommer i den situation, at de får en uønsket graviditet, til at melde sig for at få deres svangerskab afbrudt. Men, bevares, det er også noget, vi kan drøfte.

Fru Else-Merete Ross spurgte, om der